

[Stæhr Jehansen.]

mange år, og jeg vil gerne understrege på mit partis vegne, at det hilser vi med tilfredshed. I dag er det jo således, at grundejerne blot modtager en meddelelse om ekspropriationen, når beslutningen er truffet, men efter lovforslaget bestemmes det, at grundejerne forud for beslutningen skal gøres bekendt med vejbestyrelsens planer om ekspropriation. Dette sker under en åstedsforretning ledet af et kommunalbestyrelsesmedlem, og der er derefter en 3 ugers frist, hvor grundejerne kan komme med ændringsforslag, inden beslutningen om ekspropriation træffes. Det er min opfattelse, at de nye regler på udmærket måde tilgodeser retssikkerhedssynspunkter og tillige det tillidsforhold mellem by og borger, der også gerne skulle kunne holde i en eventuel konflikt med grundejerinteresser.

På den anden side må man ikke være blind for ulemperne, der bl. a. er den meget lange tid, en ekspropriationssag vil tage, og man bør måske også tænke på, at der pålægges kommunalbestyrelsesmedlemmer nye byrder ved siden af de mange pligter, de har i forvejen.

De øvrige bestemmelser i lovforslaget er i vidt omfang konsekvensændringer og redaktionelle ændringer, men der er også nogle realitetsændringer og nye bestemmelser. De mange detailbestemmelser varsler om et omfattende udvalgsarbejde, der til og med gerne skulle være færdigt så betids, at loven kan træde i kraft den 1. april sammen med de øvrige bestemmelser i loven om offentlige veje.

Som ministeren nævnede i sin fremsættelse, er kommunerne endnu ikke hørt, og der må også ventes henvendelser fra grundejerrepræsentanter. Dertil kommer, at forhandlingerne mellem stat og kommuner om det statslige vejnet endnu ikke er tilendebragt.

Jeg skal dernæst gøre nogle bemærkninger til enkelte af lovforslagets bestemmelser.

Selv om vejadgangsudvalget fortsat skal være indstillende og ikke besluttende, kan

det måske være betænkeligt at ændre sammensætningen fra 4 kommunale og 3 statslige repræsentanter til 4 af hver, derved at trafikministeren foruden formanden skal udpege yderligere 1 medlem. Udvalgenes betydning må ventes at blive stigende og afgørelserne, det foranlediger, økonomisk byrdefulde.

Jeg vil også gerne rette det spørgsmål til ministeren, hvorfor politimesteren ikke mere skal tilkaldes til udvalgenes møder. Han repræsenterer jo en helt anden myndighed, og da der mange gange i forbindelse med vejekspropriationer er færdselsproblemer, som jo hører under politimestrene, vil jeg gerne spørge, hvorfor man i forhold til den nugældende lovgivning ikke har politimesteren med.

Derimod er det tilfredsstillende, at der også i forbindelse med adgangsbestemmelserne gives grundejerne en frist til indsigelser ligesom ved ekspropriationer.

Forslagets bestemmelser om tankanlæg ved vejene er udtryk for en betydelig skærpelse, og der må forventes indvendinger fra denne del af erhvervslivet. Det må vi se på i udvalget, og det gælder også de nye bestemmelser om hegn m. v.

Som jeg gjorde det ved behandlingen af privatvejsloven og vejbidragsloven, vil jeg gerne give udtryk for, at vi fra konservativ side er velvilligt indstillet over for denne gennemgribende revision af vejlovgivningen, som vi er i færd med at foretage med disse tre lovforslag, vi arbejder med, og jeg kan tilsige en velvillig behandling af de mange detailproblemer i udvalget.

Holmberg: Med sine mange ændringer — efter lovforslaget vil loven få 114 paragraffer — ser lovforslaget om ændring af lov om offentlige veje ret uoverskueligt ud, det erfarer man bare ved at læse det igennem. Vi må erkende, at der er mange redaktionelle ændringer og konsekvensændringer, men jeg tror alligevel, det er rigtigt, at vi får tid til, hvad vi også skal have, i udvalget at drøfte det nærmere, for der er en hel